

Kirkon uutisia

Paljon työpaikkailmoituksia pidemmälle

Jennifer Williams

MAP-työllistämispalvelut auttaa ihmisiä kaikkialla maailmassa saamaan työnteosta koituvia siunauksia.

Roger ja LaSonja olivat monella tapaa niin erilaisia kuin olla voi. Silti heille oli yhteistä yksi hyvin tärkeä asia – he molemmat tarvitsivat kipeästi työtä. Roger oli etevä ja korkeasti koulutettu insinööri, jolla oli kokemusta sekä auto- että ilmailuteollisuudesta. LaSonja oli ollut koditon lähes koko ikänsä ja oli nyt kahden lapsen äiti ja odotti kolmatta. Kumpaakin siunattiin, kun he kääntyivät MAP-työllistämispalveluiden puoleen.

Roger oli ollut arvostettu työntekijä koko menestyksellisen uransa ajan. Yhtiön omistaja kuitenkin vaihtui, työvoimaa vähennettiin 25 prosentilla, ja ennen pitkää Rogerin työtehtävä lakkautettiin. Vaikka hän ei ollut odottanut menettävänsä työpaikkaansa, hän ei olisi koskaan arvannut, että hänen olisi insinöörinä vaikeaa löytää työtä.

Rogerin aiempi työnantaja tarjosi uudelleensijoittumisohjaukseen erikoistuneen yrityksen apua. Yrityksessä hänelle vakuutettiin, että asiantuntemuksensa ja arvokkaan kokemuksensa ansiosta hän ei olisi pitkään työtön. Vaikka Roger tutki tunnollisesti työmarkkinoita ja lähetti kopioita ansioluettelostaan, päivät vaihtuivat viikoiksi ja viikot kuukausiksi ja Roger alkoi lannistua. ”Olin äärimmäisen turhautunut tietäessäni, että minulla oli riittävästi kykyjä ja

kokemusta elättää perheeni, mutta en siltikään kyennyt löytämään tilaisuutta tehdä niin”, hän muistelee. Yli

seitsemän kuukauden työttömyyden jälkeen Rogerin saama tukipaketti oli käytetty ja perheen säästöt oli melkein kulutettu.

LaSonja oli ollut koditon lähes koko ikänsä, mutta hänelle oli hiljat-

MAP-työllistämispalvelut auttaa jäseniä eri puolilla maailmaa löytämään ratkaisuja työllistymistarpeisiin – aina työnhaku- ja haastatteluprosessiin valmentamisesta yrittäjyysmahdollisuuksien kartoittamiseen.

© 2008 ROBERT CASEY

tain osoitettu oma tuen piirissä oleva asunto. Vaikka hän oli innoissaan siitä, että saisi viimeinkin kodin lapsilleen, hänen kolmannen lapsensa syntymään oli enää muutama viikko aikaa. Hänen miehensä oli jättänyt hänet, ja hän tarvitsi työtä kyetäkseen elättämään lapsensa. Hän pelkäsi, että raskaana olevan naisen olisi hyvin vaikeaa löytää työpaikkaa. Tilanteen teki hankalammaksi vielä

Kirjeitä onnistumisesta

Aiempien tulojeni turvin oli vaikeaa elättää perhettä ja opiskella korkeakoulussa. Sain mahdollisuuden saada jatkuvan koulutusrahaston tukea opintojeni rahoittamiseen, mutta myöhemmin minut irtisanottiin työpaikastani. Se osoitautui todelliseksi siunaukseksi. Kävin seuraavana päivänä työllistämiskeskuksessa, ja työllistämisasiantuntija auttoi minua laatimaan toimintasuunnitelman. Työnhakukurssilla opin solmimaan kontakteja ja verkostoitumaan tehokkaasti. Samalla viikolla kun suoritin loppuun työnhakukurssin, sovin työhaastattelusta eräässä kansainvälisessä yrityksessä. Taivaallisen Isän ja kurssilla oppimieni taitojen avulla kykenin vastaamaan työnantajan kysymyksiin tyydyttävällä tavalla, ja minulle tarjottiin työpaikkaa. Uusi palkkani on nyt nelinkertainen aiempaan palkkaani verrattuna. Kykenen elättämään perheeni paljon paremmin ja palvelemaan uskollisemmin kirkon tehtävissäni.”

Marcos, Brasilia

se, ettei hän tuntenut ketään, joka voisi huolehtia hänen kahdesta lapsestaan, kun synnytyksen aika tulisi. Hänellä ei ollut sukulaisia lähetyvillä tarjoamassa tukea. ”Olin epätoivoisessa tilanteessa. Olin jatkuvasti huolissani siitä, kuinka ruokkisin perheeni ja pitäisin huolta lapsistani. Kuorman tuntui kestämättömältä, ja minä lannistuin”, hän kertoo.

Työtä koskeva oppi

Työ on yksi evankeliumin perustavaa laatua oleva periaate. Aadamille sanottiin: ”Kasvot hiessä sinun on syötävä leipäsi” (Moos. 4:25). Tämä

käskeytettiin Aadamin parhaaksi. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on vahvistanut: ”Työ on yhtä lailla hengellinen kuin taloudellinenkin välttämättömyys.”¹

Vaikka työnteko itsemme ja perheemme elättämiseksi onkin välttämätöntä, toisinaan voi olla vaikeaa saada kyllin tuottavaa työtä. Asuipa missä tahansa, työmarkkinatilanne muuttuu epävarmemmaksi ja kilpailukovenee. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on huomautanut: ”Olette kulkemassa kohti aikakautta, jolloin maailmassa on kilpailua enemmän kuin koskaan ennen.

MAP-työllistämispalvelut ja sen työnhakukurssit auttavat osanottajia kehittämään tärkeitä taitoja.

Kilpailua on kaikkialla ympärillänne.”²² Lisääntyvän kilpailun ja taloudellisen epävarmuuden maailmassa meidän kaikkien on valmistauduttava mahdolliseen työttömyyteen tai uravaihdoksiin.

Auttaakseen jäseniä ja muita valmistautumaan työnhakuun ja työllistymään kirkko on perustanut MAP-työllistämispalvelut. Noin 300 työllistämiskeskuksessa, joita toimii eri puolilla maailmaa, tarjotaan palveluja avuksi niille, jotka ovat työttömiä, vajaatyöllistettyjä tai suunnittelevat parempaa uraa. Juuri näiden keskusten avulla sekä Roger että LaSonja löysivät ratkaisut omiin työllistymisongelmiinsa.

Akateemisten työntekijöiden työnhakuohjelma

Akateemisten työntekijöiden työnhakuohjelman tarkoituksena on auttaa akateemisia henkilöitä ja johtavassa asemassa olleita työllistymään tai parantamaan työtilannettaan. Ohjelmaan kuuluu työnhakukurssi, säännöllisiä verkostoitumisryhmätapaamisia ja yksilövalmennusta. Akateemisille työnhakijoille, työnantajille ja työhönottajille on tarjolla apua ja

tukea. Keskusten tiloja ja välineitä voi käyttää myös työnhakuun.

Kuultuaan Rogerin vaikeuksista seurakunnan työllistämisasiantuntija kannusti häntä osallistumaan akateemisten työntekijöiden työnhakuohjelmaan Detroitin MAP-työllistämiskeskuksessa Michiganin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Seuraavassa viikoittai-

© 2008 ROBERT CASEY

MAP-työllistämispalvelut auttaa parantamaan osallistujien mahdollisuuksia löytää työpaikka auttamalla heitä kehittämään itseään.

ssa verkostoitumistapaamisessa oli mukana nainen, joka etsi työntekijöitä teollisuusyritykseensä. Rogerin arvokkaat taidot ja kokemus tekivät häneen vaikutuksen. Pian sen jälkeen seurasi työhaastattelu, ja toimenkuva

Kirjeitä onnistumisesta

Kiiitos siitä, että sain osallistua työnhakukurssille. Opin monia asioita, jotka auttoivat minua saamaan hyvän työpaikan. Ennen kurssia olin saanut tarjouksia vain muutamasta työpaikasta, joihin olin ylikoulutettu ja joissa oli hyvin pieni palkka. Kävin työnhakukurssit, ja itseluottamukseni vahvistui. Kykenin sopimaan haastattelun erinomaista työpaikkaa varten. Tein haastattelijaani oikein hyvän vaikutuksen. Minulle tarjottiin reilua palkkaa ja etenemismahdollisuuksia tulevaisuudessa. Tämä ohjelma on innoitettu. Rukoilen, että monet käyttävät hyväkseen tätä mahdollisuutta ja asettavat tavoitteensa korkeammalle.”

Jaya, Intia

”Olen ilokseni huomannut, että minun on yhä mahdollista työllistyä iästäni, siviilisäädystäni ja pitkästä työttömyysjaksostani huolimatta. Opin työnhakukurssilla vastaamaan haastattelijoiden kysymyksiin, jotka koskivat epäedullista taustaani. Olin juuri koko päivän kestäneissä haastatteluissa, ja minut palkattiin! Kykenin jopa neuvottelemaan sunnuntait vapaaksi.”

Arlene, Filippiinit

Kirjeitä onnistumisesta

Osallistuin yrittäjyys- ja pienyrityskursseille, jotka auttoivat minua parantamaan yritykseni tulosta. Sain tietoa mikro- ja pienlaineista ja kykenin ostamaan laitteen, joka auttoi minua lisäämään uuden tuotantolinjan yritykseeni. Nyt kykenen paremmin ohjaamaan kulujani, ansioitani ja

tuotantoani. Olen myös oppinut hinnoittelemaan tuotteeni paremmin. Näiden kurssien ansiosta yritykseni on alkanut taas kasvaa ja kehittyä. Elämäni ei ole entisellään. Tunnen olevani tärkeä ja menestyvä, ja perheenikin tuntee suurempaa itsevarmuutta.”

Miriam, Argentiina

laadittiin nimenomaan Rogerin taitoihin sopivaksi.

Työnhakukurssi

Työnhakukurssi auttaa kehittämään taitoja, joita tarvitaan työhakuun liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi. Kurssi kestää noin 12 tuntia, ja se opetetaan neljässä osassa. Kursilla osanottajia opetetaan etsimään piilotyöpaikkoja ja verkostoitumaan työnhakuaikana. He laativat lyhyitä, ytimekkäitä kuvauksia, jotka kertovat vakuuttavasti heidän kyvyistään, taidoistaan ja kokemuksestaan. Osanottajat oppivat myös ansioluettelon laatimista, haastattelutekniikoita, urasuunnittelua ja jopa palkka- ja etuusneuvottelutaitoja.

LaSonjan elämä muuttui paremmaksi, kun hän osallistui työnhakukurssille, joka oli tarjolla Chicagon MAP-työllistämiskeskuksessa Illinoisin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Hänen taipaleensa sinne alkoi kahden 8-vuotiaan tytön avulla. LaSonjan tytär Tatyana kertoi Emilylle, kirkkoon kuuluvalla luokkatoverilleen, että hänen äitinsä tarvitsisi lastenvahtiapua mennessään sairaalaan

hakemaan heidän uutta vauvaansa. Emily kysyi äidiltään Pamilta, voisiko heidän perheensä auttaa. Eipä aikaakaan, kun Pamista ja LaSonjasta tuli hyvät ystävät ja LaSonja sai kuulla kirkon työllistämispalveluista.

Työnhakukurssilla LaSonja sai valmennusta työllistämisasiantuntijoilta, jotka auttoivat häntä tunnistamaan kykynsä, kiinnostuksen kohteensa, työllistymistarpeensa ja uratavoitteensa. Yhdessä he suorittivat strategisen työnhaun, laativat useita ansioluetteloja, jotka toivat esiin LaSonjan monet eri kyvyt, ja valmensivat häntä työhaastatteluihin.

”Olin aina tehnyt töitä voidakseni maksaa laskut, mutta MAP-työllistämispalveluissa opin etsimään työtilaisuuksia, joissa voisin käyttää kykyjäni ja kiinnostuneisuuttani. Kun sain myöhemmin työpaikan, josta nautin, huomasin olevani onnellisempi ja itsevarmempi sekä parempi äiti kotona lapsilleni”, hän muistelee.

Vain muutamassa päivässä LaSonja sai työpaikan lääkärikeskuksen toimistosta, ja se toi hänelle sekä suurta tyydytystä että keino

elättää perheensä. ”Olen hyvin kiitollinen Pamille siitä, että hän on ihana ystävä”, LaSonja sanoo.

”Hänen ystävällisyytensä ansiota on se, että hädän hetkelläni tutustuin MAP-työllistämispalveluihin. Hänen ystävällisyytensä on muuttanut oman ja lasteni elämän ainiaaksi.”

Yrittäjyys

Yrittäjyyskurssi on sarja opetuskonaisuuksia, joiden tarkoituksena on auttaa ihmisiä muotoilemaan ideoita ja muuttamaan ne menestykselliseksi pieniksi tai suuriksi liikeyrityksiksi. Opetus voi auttaa jopa niitä, joilla jo on yritys, lisäämään liikevaihtoaan laatimalla liiketoimintasuunnitelman. Kurssi jakautuu neljään osaan: yritysidea, markkina-analyysi, markkinointistrategiat ja talousanalyysi. Ja niiden periaatteita voi käyttää missä tahansa.

Nairobiassa Keniassa eräällä avioparilla oli ollut pitkään vaikeuksia löytää vakituista työpaikkaa. Haaste hankkia elämän perusedellytykset lapsilleen oli kumpaisellekin puolisolle uuvuttavaa. Mitään ulospääsytietä ei näyttänyt olevan, koska useimmat heidän ystävistään ja sukulaisistaan olivat samanlaisessa ahdingossa.

Aviomies, joka on uusi käännyttänyt nainen kirkossa, sai kuulla maksuttomista työllistämispalveluista Nairobissa MAP-työllistämiskeskuksesta ollessaan eräänä sunnuntaina kirkossa. Hän kävi keskuksessa seuraavana maanantaina. Osallistuttuaan muutama seuraava viikon kuluessa usealle työhön ja pienyrittäjyyteen valmentavalle kurssille hän tuns

voivansa menestyä yrittäjänä myymällä vaimonsa laittamaa ruokaa. Työllisyysasiantuntijan avustuksella aviopari laati yksityiskohtaisen liiketoimintasuunnitelman ja ryhtyi työhön. Pienessä keittiössään vaimo valmisti herkullisia samosia ja mandazeja, paikallisia ruokia, joita he myivät läheisen toimistorakennuksen ulkopuolella aamiaiserieksi. Pian heidän korinsa olivat tyhjiä, ja aamulla ansaituilla rahoilla ostettiin ruoka-aineita keskipäivän ateriana varten.

Ennen pitkää heidän yrityksensä alkoi kukoistaa ja saavutti niin suuren suosion, että he saivat hankiksi sopimuksen huolehtia suuren toimistorakennuksen työntekijöiden aterioista. Vähitellen he kykenivät säästämään riittävästi rahaa jääkaappiin, lämpöpöydän ja muiden laitteiden hankkimiseen yrityksensä kehittämiseksi. Nyt tämä aviopari saa suurta tyydytystä siitä, että he kykenevät elättämään perheensä. Lisäntyneen tuoton ja kysynnän ansiosta he ovat kyenneet palkkaamaan muita avukseen luoden työtilaisuuksia seurakuntansa jäsenille.

Se toimii

Vuonna 2007 MAP-työllistämiskeskukset auttoivat palveluillaan yli 225 000 henkilöä valmentamalla heitä työnhakuun, kouluttamalla, auttamalla heitä löytämään työpäikän ja yrittäjäkoulutuksella. Parantuneen työtilanteen lisäksi MAP-työllistämispalvelut on myös auttanut yksilöitä ja perheitä yli 50 maassa tuntemaan taas toivoa, rauhaa ja itseluottamusta. ”Joidenkuiden kohdalla uusi työ tuo lisää itseluot-

tamusta ja antaa elämälle suuntaa, ja sillä on kauaskantoinen vaikutus koko perheeseen. Olemme todella muuttamassa ihmisten elämää”, sanoo Gloria Purcell, Orlandon MAP-työllistämiskeskuksen johtaja Floridan osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Kun haluat lisää tietoa vapaaehtoistyömahdollisuuksista työllistämiskeskuksessa, ota yhteyttä

lähimpään keskukseseen tai käy siellä. Kun haluat palvella työllistämiskeskuksessa koko- tai osa-aikaisena kirkon palvelulähetysaarnajana, puhu piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa. ■

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 127.
2. ”Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan”, *Liabona*, huhtikuu 2001, s. 34.

Kirkko lisäsi Edistymisen-ohjelmaan hyveellisyyden arvon

Kimberly Bowen, kirkon lehdet

Kirkko julkaisi helmikuussa LDS.org-sivustolla lisäohjeita siitä, kuinka hyveellisyyden arvo sisällytetään Nuorten Naisten Edistymisen-ohjelmaan. Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti uuden arvon lisäämisestä 28. marraskuuta 2008 päivättyssä kirjeessä.

Kahdeksansivuinen liite, jonka nuoret naiset liittävät Edistymisenkirjasiinsa, sisältää muun muassa pyhien kirjoitusten kohdan, teeman ja ohjeita arvoon liittyvistä kokemuksista ja projektista sekä arvon värin.

Hyveellisyyttä kuvaamaan valittu pyhien kirjoitusten kohta on: ”Jos hyvän vaimon löydät, löydät aarteen, kalliimman kuin meren helmet” (Sananl. 31:10). Valittu teema on: ”Valmistaudun menemään temppeleihin ja pysyn puhtaana ja kelpollisena. Ajatukseni ja tekoni perustuvat korkeisiin moraalin tasovaatimuksiin.”

Hyveellisyyttä edustava väri on kulta.

Neljä arvoihin liittyvää kokemusta auttavat nuoria naisia ymmärtämään siveellisyyden ja hyveellisyyden merkityksen ja tärkeyden sekä hyveellisyydestä koituvat siunaukset. Ne myös auttavat nuoria naisia, heidän äitejään ja johtajiaan ymmärtämään, kuinka hyveellisyyden ominaisuuden ansiosta nuori nainen voi nauttia Pyhän Hengen jatkuvasta kumppanuudesta ja johdattuksesta sekä kuinka se valmistaa häntä menemään kelpollisena temppeleihin solmimaan pyhiä liittoja ja pitämään ne.

Arvoihin liittyvät kokemukset rohkaisevat nuoria naisia tutkimaan valittuja oppeja pyhistä kirjoituksista ja kirjoittamaan sitten päiväkirjaansa siitä, mitä he oppivat, ja sitoumuksista, joita he tekevät elääkseen hyveellistä elämää. Myös parannuksen

ja sakramentin tärkeyttä tähdenne-tään keinona olla hyveellinen ja puh-das. Nuorten Naisten ylin johtokunta on sanonut: ”Nämä kokemukset ovat tärkeä perusta sille, että nuori nainen ymmärtää hyveellisyyden merkityksen ja soveltaa sitä elämäänsä.”¹

Kun nuoret naiset ovat suoritta-neet neljä hyveellisyyden arvoon liittyvää kokemusta, he suorittavat hyveellisyyden arvoon liittyvän pro-jektin. Projektina on lukea kokonaan Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja soveltaa sen opetuksia elämäänsä ja olosuh-teisiinsa. Projektia suorittaessaan nuoret naiset kirjoittavat ajatuksiaan säännöllisesti päiväkirjaan. Luettuaan Mormonin kirjan nuoret naiset kir-joiittavat todistuksensa liitteessä sii-hen varatuille sivuille.

”Haluamme, että kaikki nuoret naiset tekevät Mormonin kirjan luke-misesta päivittäisen tavan”, sanotaan Internet-sivustolla olevassa Nuorten Naisten ylimmän johtokunnan lau-sunnossa. ”Nuoren naisen lukiessa Mormonin kirjaa hänen todistuk-sensa Vapahtajastamme Jeesuksesta Kristuksesta vahvistuu. Tämän todis-tuksen kehittyminen on ratkaisevan tärkeää nuoren naisen kyvyille koh-data elämän haasteet ja valmistautua tulevaisuuteensa.”

Liitteen pitäisi olla saatavilla aina-kin 28 kielellä elokuuhun 2009 men-nessä. Lopulta se julkaistaan 55 kie-lellä ja sisällytetään Edistymisen-kirja-sen seuraavaan painokseen. Pappes-johtajille lähetetään ohjeita, joissa selitetään, kuinka he voivat tilata lii-tettä jakelukeskuksista kaikille vas-tualueensa nuorille naisille.

Maaliskuun 6. päivänä 2009 päivä-tyssä kirjeessä Nuorten Naisten ylin johtokunta sanoi, että nuorten nais-ten, jotka eivät ole vielä suorittaneet loppuun Edistymisen-ohjelmaa, tulee lisätä hyveellisyyden arvoon liittyvät kokemukset ja projekti Nuorten Nais-ten tunnustuskunniakirjan ja -medal-jongin saamisen muihin vaatimuksiin.

Nuorten Naisten Internet-sivus-tolla Nuorten Naisten ylin johtokunta sanoo, että vuoden 2009 aikana nuori nainen voi valita, haluaako hän ansaita tunnustuskunniakirjan vanho-jen vaatimusten perusteella vai lisätä niihin hyveellisyyden arvoon liittyvät kokemukset ja projektin. Toiveena on, että kaikki haluavat suorittaa uudet vaatimukset, mutta johtajia kannustetaan sovittamaan ohjelma kunkin nuoren naisen mukaan.

Kirjeessä sanotaan, että nuoria naisia, jotka ovat jo ansainneet Nuor-ten Naisten tunnustuskunniakirjan, kutsutaan suorittamaan hyveellisyy-den arvoon liittyvät vaatimukset, mikäli he niin haluavat. Äitejä ja joh-tajia kutsutaan myös tulemaan mukaan.

Tulostettavan englanninkielisen pdf-asiakirjan voi ladata sivustolta YoungWomen.Lds.org valitsemalla kohta **Personal Progress Insert for Young Women Value of Virtue**. Sivustolta löytyy myös soveltamisoh-jeita, usein esitettyjä kysymyksiä, päi-vitetty Edistymisen-ohjelman edisty-mislomake ja suoritustodistus. ■

VIITE

1. Mene sivustolle youngwomen.lds.org, valitse **implementation instructions** kohdasta ”Personal Progress Insert for Young Women Value of Virtue” ja katso ”Frequently Asked Questions”.

Uudet lähetysjohtajat aloittavat palvelutyönsä

Suurin osa seuraavista uusista lähetysjohtajapariskunnista aloitti palvelu-työnsä heinäkuun 1. päivän 2009 tienoilla ensimmäisen presidenttikunnan esittämän kutsun mukaisesti. Lähetyskentät ja niiden uudet johtajat ovat:

Lähetyskenttä	Uusi johtaja	
Adelaide, Australia	<i>Craig Kidd Poulton</i>	Belém, Brasilia
Antananarivo, Madagaskar	<i>Sean Edmund Russell Donnelly</i>	<i>José Claudio Furtado Campos</i>
Asunción, Paraguay	<i>Mark James Callan</i>	Belo Horizonte, Brasilia
Ateena, Kreikka	<i>Christopher Charles</i>	<i>Adilson de Paula Parrella</i>
Atlanta, Georgia, USA	<i>Steven Homer Satterfield</i>	Berliini, Saksa
Bacolod, Filippiinit	<i>George Javier Tobias</i>	<i>Jay Douglas Pimentel</i>
Baguio, Filippiinit	<i>Thomas Henry Jensen</i>	Bilbao, Espanja
Bahía Blanca, Argentiina	<i>Jorge Esteban Detlefsen</i>	<i>Richard Reed Clegg</i>
Baltimore, Maryland, USA	<i>Alma Brent Belliston</i>	Billings, Montana, USA
Bangkok, Thaimaa	<i>Michael Sherrod Smith</i>	<i>Larry Higbee Gardner</i>
Barcelona, Espanja	<i>Clark Bryant Hinckley</i>	Birmingham, Englanti
Barcelona, Venezuela	<i>Edgar Lopez Delgado</i>	<i>John Charles Ogden</i>
		Bogotan eteläinen, Kolumbia
		<i>Justo Pausides Casablanca</i>
		Bogotan pohjoinen, Kolumbia
		<i>Joseph Grant Hacking</i>
		Boston, Massachusetts, USA
		<i>William Thornley Evans</i>
		Bryssel, Belgia ja Hollanti
		<i>Scott McDonald Brubaker</i>

Lähetysaarnajat yli sadalla lähetyskentällä eri puolilla maailmaa saavat tässä kuussa uuden lähetysjohtajan.

Budapest, Unkari Gary Scott Baughman
 Calgary, Kanada Alan Lee Archibald
 Chicagon pohjoinen, Illinois, USA
 Sherman Leroy Doll
 Cleveland, Ohio, USA Darwin Dean Sorensen
 Comayagua, Honduras
 Manuel Antonio Flores Batres
 Cuernavaca, Meksiko Alin Spannaus
 Cuiabá, Brasilia Cleto Pinheiro De Oliveira
 Dnepropetrovsk, Ukraina
 Dale Edwin Nielsen
 Donin Rostov, Venäjä
 Vladimir Aleksandrovič Netšiporov
 Edinburgh, Skotlanti, Iso-Britannia
 Gary King Griffiths
 Fukuoka, Japani Sherman Kay Margetts
 Geneve, Sveitsi Kent Hyrum Murdock
 Guadalajara, Meksiko Lazaro Saucedo Sosa
 Guadalajaran eteläinen, Meksiko
 John Douglas Jesperson
 Halifax, Kanada Craig Winger Simpson
 Harare, Zimbabwe Edward Dube
 Harrisburg, Pennsylvania, USA
 Ilmoitetaan myöhemmin
 Hermosillo, Meksiko Sergio Velez Chavez
 Hongkong, Kiina Simon Yue-Sang Chan
 Houstonin eteläinen, Texas, USA
 Gregory Mark Saylin
 Jekaterinburg, Venäjä Bruce Howard Allcott
 Kingston, Jamaica Rick Graff
 Kinshasa, Kongon demokraattinen
 tasavalta Michael Steven Headlee

Laoag, Filippiinit Alistair Bruce Odgers
 Liman eteläinen, Peru
 Roger Christensen Manning
 Liman keskinen, Peru Stephen Hunter Tyler
 Lissabon, Portugali Moroni Bing Torgan
 Lontoo, Englanti Renn Matthew Patch
 Lontoon eteläinen, Englanti
 Lyle Eric Shamo
 Länsi-Intian saaret Claude Remy Gamiette
 Madrid, Espanja James Stanford Watkins
 Majuro, Marshallinsaaret Bradley Jay Smith
 Maputo, Mosambik Loren Blake Spendlove
 Maracaibo, Venezuela
 Sergio Luis Krasnoselsky
 Méxicon eteläinen, Meksiko
 Aaron Chavez Carpio
 Monterreyn läntinen, Meksiko
 Brent Wayne Romney
 Montevideo, Uruguay
 Ernesto Antonio Da Silva Bornholdt
 Moskovan läntinen, Venäjä
 Kenneth Musser Woolley
 Neuquén, Argentiina
 Darwin Franz Peterson
 New Delhi, Intia William King Jackson
 New Yorkin eteläinen, New York, USA
 William Henrick Nelson
 New Yorkin pohjoinen, New York, USA
 Richard Fred Smith
 Novosibirsk, Venäjä Jon Charles Trejo
 Oakland, Kalifornia, USA
 David Gary Wade

Ogden, Utah, USA Richard Brent Olson
 Omaha, Nebraska, USA Milan Foster Kunz
 Oslo, Norja Armand Duane Jobansen
 Phnom Penh, Kambodža
 Scott Brunson Smedley
 Piura, Peru John Jensen Chipman
 Pocatello, Idaho, USA Scott W Colton
 Port Moresby, Papua-Uusi-Guinea
 Meliula Meafou Fata
 Port-au-Prince, Haiti
 Hardwarson Kerving Joseph
 Porto Alegren eteläinen, Brasilia
 Curtis Floyd Swenson
 Porto Alegren pohjoinen, Brasilia
 Edison Pavan
 Porto, Portugali Charles Wesley Walton
 Provo, Utah, USA Neil Edward Pitts
 Raleigh, Pohjois-Carolina, USA
 Ilmoitetaan myöhemmin
 Rapid City, Etelä-Dakota, USA
 Jay Glen Layton
 Salvadorin eteläinen, Brasilia
 Helton Carlos Pimenta Vecchi
 San Fernando, Kalifornia, USA
 Jerald Lynn Martin
 San José, Costa Rica
 Sam Minó Gálvez Orellana
 Santa Rosa, Kalifornia, USA
 Jonathon Wayne Bunker
 Santiago, Dominikaaninen tasavalta
 Miguel Alfredo Lee Bruno
 Santiagon itäinen, Chile
 Larry Roberts Laycock
 São Paulon eteläinen, Brasilia
 Joaquim Jorge Oliveira Moreira
 Singapore Terrence Andrew Clark
 Sofia, Bulgaria Gerold Roth
 Soul, Korea Yong Hwan Lee
 Spokane, Washington, USA
 Stanley Mark Palmer
 Sydneyn eteläinen, Australia
 Jeffrey Ted Simmons
 Taipei, Taiwan Terence Elial Grimley
 Tampico, Meksiko Stanton Lynn Call
 Teresina, Brasilia Mario Aparecido Dias
 Tokio, Japani William Steve Albrecht
 Tulsa, Oklahoma, USA
 Richard Edgar Merkley
 Viña del Mar, Chile
 Richard William Gillespie
 Vladivostok, Venäjä
 Michael Stephen Pratt
 Washington D.C:n eteläinen, USA
 George Mark Albright ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon, heinäkuu 2009

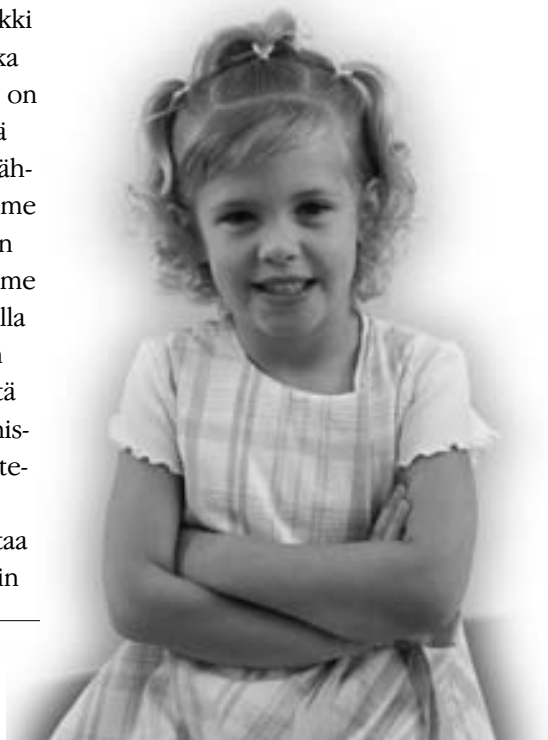

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt voivat käyttää heinäkuun 2009 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppia-beeseen ”Perheemme pysyy vahvana” sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4–Y5.

1. Perheilta vahvistaa perhettäni. Ota käteesi nippu tikkuja. Katkaise yksi tikku keskeltä. Sido kaikki tikut yhteen langalla. Näytä, kuinka vaikeaa on katkaista tikut, kun ne on sidottu yhteen. Kerro lapsille, että tikut edustavat perheenjäseniä. Tähdennä ajatusta, että kun me olemme yksin, emme ole yhtä vahvoja kuin silloin, kun me olemme perheemme kanssa. Selitä, että perheilta voi olla kuin lanka, joka yhdistää perheen ja vahvistaa sitä. Kerro lapsille, että he voivat auttaa perheitojaan onnistumaan auttamalla niiden suunnittelemisessä ja osallistumalla innokkaasti. Kerro lapsille, että aiot auttaa heitä valmistamaan Joseph Smithin

ensimmäisestä näystä kertovan kertomuksen, jonka he voivat esittää perheillansa. Auta heitä tekemään yksinkertainen havaintoväline, jota he voivat käyttää kertoessaan ensimmäisen näyn tapahtumat. (Esimerkiksi: piirroksia, leikattuja kuvia tai sorminukkeja. Katso alla mainituista lähteistä.) Käytä samaa havaintovälinettä, jonka lapset ovat valmistaneet, kun kerrot lyhyesti ensimmäisen näyn tapahtumat (ks. JS–H 5–20). Pyydä sitten yhtä tai kahta lasta esittämään kertomus havaintovälineensä avulla. Todista siitä, miten tärkeä perheilta on perheemme vahvistamisessa. Kannusta lapsia esittämään kertomus tulevassa perheillansa (vanhempiansa luvalla).

Vanhemmille lapsille: Katso toinen tehtävä *Usko Jumalaan* -oppaan kohdasta ”Tiedon hankkiminen evankeliumista ja eläminen sen mukaan”, s. 6.

Havaintovälineitä Joseph Smithin ensimmäisestä näystä: *Katsokaa pienokaisianne* (lastenhuoneen oppikirja), oppiaihe 21; ”Joseph Smithin ensimmäinen näky”, *Liabona*, helmikuu 2001, s. Y2–Y3.

2. Kunnioitus ja lepopäivän pyhittäminen vahvistavat perhettäni. Kirjoita etukäteen pienille papereille eri toimintoja, joita voimme tehdä pyhittääksemme lepopäivän. Pane laput laatikkoon. Aloita yhteinen tuokio pyytämällä lapsia lukemaan ääneen kohta 2. Moos. 20:8. Selitä, että Herra on luvannut suuria siunauksia, jos me pyhitämme lepopäivän. Pyydä lapsia kuuntelemaan, mikä on yksi noista siunauksista, kun luet kohdan OL 59:9. Kysy: ”Mitä Herra lupaa, jos me pyhitämme lepopäivän?” (Me voimme varjella itsemme, ”niin ettei maailma saastuta”.) Tähdennä, että jos me pyhitämme lepopäivän, meille luvataan voimaa varjella itsemme, niin ettei maailma saastuta. Näytä laatikko, jossa paperipalat ovat, ja selitä, että jokaisessa paperissa on toiminta, jota voimme tehdä lepopäivän pyhittämiseksi. Pyydä lapsia luettelemaan vuorotellen viikonpäiviä. Kun joku lapsi sanoo ”sunnuntai”, pyydä häntä valitsemaan laatikosta paperi ja näyttämään toiminta muiden arvatessa, mitä hän tekee. Toistakaa niin kauan kuin on aikaa. Laulakaa jokin lepopäivästä kertova Alkeisyhdistyksen tai kirkon laulu. Lausu todistuksesi siitä, että pyhittämällä lepopäivän me pääsemme lähemmäksi Herraa ja perhettämme. ■

VYÖHYKESEITSENKYMMENTEN SANOMA

Aikaa ei ole koskaan tarpeeksi

Vanhin Andrew M Ford, Englanti
Vyöhykeseitsenkymmen

”Ole tänään tietoinen siitä, kuinka käytät 1 440 hienoa hetkeäsi, ja käytä ne viisaasti” (kirjoittaja tuntematon).

Olen vierailut monissa kirkon seurakunnissa eri puolilla Eurooppaa ja tavannut tuhansia, ellen jopa kymmeniätuhansia, myöhempien aikojen pyhiä. Useimmissa paikoissa minulle on esitetty toistuvasti seuraava kysymys: ”Kuinka voin tasapainottaa aikani perheen, työn, kirkon ja elämäni muiden pyrkimysten välillä?” Se esitetään aitona vetoomuksena. Kysyjä on aina vilpittö. Tunnen kysymyksen omakseni, sillä minäkin joudun jakamaan aikani työn, kodin ja perheen sekä kirkon tehtävieni välillä. Kysymyksen taustalla on vakaumus tai määrätietoinen ajatus, että on olemassa jokin ehdoton vastaus, jokin hopealuodin tai salaisen kaavan tapainen, jonka keksimisen ja tunnetuksi tekemisen jälkeen kaikki olisi hyvin, ajanhallinta helpottuisi ja elämän matka sujuisi suhteellisen vaivattomasti.

Vastaan yleensä tiedustelijalle omilla kysymyksilläni. Mitä itse ajattelet? Kuinka arvelet voitavasi hallita aikaasi paremmin? Kuinka hallitset aikaasi? Saamani vastaukset perustuvat melkein aina periaatteisiin, jotka me tunnemme ja joita rakastamme evankeliumissa, kuten että järjestämme aikaa rukoilla useammin, lukea pyhiä kirjoituksia päivittäin ja tehdä sitä, mitä Herra on pyytänyt meiltä ensin. Kaikki nämä vastaukset

ovat hyväksi ja avuksi. Ne ovat samoja vastauksia, joita olisin antanut, jos minulle olisi esitetty samoja kysymyksiä joitakin vuosia sitten.

Kesäkuussa 2003 kuunnellessani vakavasti kirkon presidentin Gordon B. Hinckleyn opetuksia sain selkeän vastauksen kysymykseen ajanhallinnasta ja elämän tasapainosta. Presidentti Hinckley puhui kirkon pappeudenhaltijoille koulutuskokouksessa, joka tunnetaan *Maailmanlaajuuisena johtajien koulutuskokouksena*. Hän esitti kysymyksen tällä tavoin: ”Kuinka löydän aikaa kaiken tekemiseen?” Hän vastasi omaan kysymykseensä tavalla, joka hämmästytti minua ja vaikutti minuun syvästi. Vastaus oli jälkikäteen ajatellen päivänselvä, mutta tarvittiin Herran profeettaa sanomaan se niin selkeästi, että vastaus uskottaisiin ja ymmärrettiisiin. Vastaus oli: ”Saanen kertoa, ettei koskaan tule olemaan riittävästi aikaa kaiken tekemiseen” (”Iloa palvelamisen etuoikeudesta”, *Maailmanlaajuinen pappeusjohtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 22). Sanottuaan sen presidentti Hinckley jatkoi sitten auttamalla meitä kaikkia asettamaan oikean tärkeysjärjestyksen käytettävissämme olevalle ajalle. Hän sanoi: ”Tilanteesta selviytymiseen on olemassa vain yksi keino. Se on se, että noudatatte käskyä, jonka Herra antoi Joseph Smithille. Hän sanoi: ’Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen’ (OL 88:119).”

Olen pohtinut nyt lähes kuuden

vuoden ajan sitä, mitä kirkon presidentillä oli sanottavana tästä aiheesta. Ymmärrän, ettei minun pitäisi tuntea huonoa omaatuntoa siitä, ettei minulla ole riittävästi aikaa, vaan minun pitäisi panna asiani tärkeysjärjestykseen ja toimia sitten sen mukaan. Rakentaen sen varaan, mitä presidentti Hinckley oli sanonut, vanhin L. Tom Perry, jälleen maailmanlaajuudessa johtajien koulutuskokouksessa, sanoi: ”Se, kuinka käytämme aikaamme ja pidämme elämämme tasapainossa, luo pohjan sille, kuinka me suoriudumme perhevelvollisuuskisistamme ja palvelutyöstämme kirkossa” (”Vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan”, *Liabona*, kesäkuu 2006, s. 57).

Saatuani opetusta Herran profeetoilta ja apostoleilta tyydyn tekemään niin kuin he pyytävät ja olen kuuliainen heidän innoitetulle ohjaukselleen. ■

Kokkolan seurakunnalla uudet johtajat

Teksti: Petra Komulainen

Kokkolan seurakunta on saanut kuuden johtokunnan. Seurakunnanjohtajaksi kutsuttiin Esa Komulainen, ensimmäiseksi neuvonantajaksi Hannu Leppänen ja toiseksi neuvonantajaksi Mikko Laitinen.

Seurakunnanjohtaja Esa Komulainen, 29, on ohjelmistotekniikan insinööri (AMK), ja hän työskentelee Kokkolassa järjestelmäsuunnittelijana. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo Petra. Esa Komulainen on toiminut

Kokkolan seurakunnan uusi johtokunta: vasemmalta 1. neuvonantaja Hannu Leppänen, seurakunnanjohtaja Esa Komulainen ja 2. neuvonantaja Mikko Laitinen.

seurakunnassa aiemmin mm. Nuorten Miesten johtajana sekä piirin Nuorten Miesten johtajana. Esa Komulainen on palvellut lähetystyössä Suomessa vuosina 2000–2002. Esa on urheilullinen ja harrastaa mm. tennistä ja sulkapalloa. Esa on toisen polven seurakunnanjohtaja. Hänen isänsä Tauno Komulainen on toiminut useampaan otteeseen Kajaanin seurakunnan johtajana.

Hannu Leppänen, 44, on ammatiltaan myyntiedustaja. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo Tarja sekä pojat Eeki, Heikki, Aaro ja Erkka. Hannun perhe muutti Kokkolaan viisi vuotta sitten Kuopion seurakunnan alueelta. Hannu Leppänen palveli lähetystyössä Suomessa vuosina 1984–1986. Kokkolan seurakunnassa hän on toiminut mm. vanhinten koorumin johtajana ja aiemmin myös Varkaudessa seurakunnanjohtajana. Hannu harrastaa kuntoilua mm.

punttien parissa sekä matkustelemista.

Mikko Laitinen, 27, on ammatiltaan isännöitsijä ja taikuri. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo Henna ja koira Viljami. Mikko on toiminut aiemmin mm. seurakunnan lähetystyönjohtajana ja seurakuntalähetysaarnaajana, lisäksi hän on toiminut piirin tilintarkastajana. Mikko Laitinen on ollut lähetystyössä USA:ssa Las Vegasin läntisellä lähetyskentällä vuosina 2002–2004. Mikko harrastaa mm. sulkapalloa ja biljardia.

Seurakunnan johtokunnan yhteisenä tavoitteena on tuoda seurakuntaan lisää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta ja korostaa lähimmäisen palvelemisen tärkeyttä. Sukututkimus ja tempelityö ovat myös tärkeässä osassa seurakunnassa. Esa Komulainen on tehnyt epävirallisen suomenoksen PAF-ohjelmasta, joka on ladattavissa maksutta Internetistä. ■

Prinsessa ja prinssi -juhla

Teksti: Päivi Jäkkö

Lahden seurakuntakeskuksessa järjestettiin ystävänpäivän aattona 13.2.2009 kuninkaallinen juhla. Kuningas ja kuningatar Tulilatva (Jyri Kunttu ja Mariia Metsäranta) kutsuivat Alkeisyhdistyksen kuuluvat lapset ja heidän ystävänsä linnaan juhliin. Juhlaan osallistui yhteensä 44 henkilöä, joista 7 oli kirkon ulkopuolisia ystäviä.

Juhla alkoi esittelyllä. Kukin vieras saapui linnaan torven soidessa ja hoviherran esittelyn kera. Prinsessoja ja prinssijä saapui Espanjasta, Ruotsista, Ihmemaasta, Mettälästä, Hevosmaasta. Vieraat kulkivat punaista mattoa pitkin tervehtimään kuningasparia, jonka jälkeen sai istua juhlapöydän ääreen. Kun kaikki vieraat olivat saapuneet,

Prinsessa sovittamassa kenkää päästäkseen naimisiin Ruotsin prinssin kanssa.

Haltijoita ja kuninkaallisia vieraita nauttimassa juhlan herkuista.

kuningas Tulilatva toivotti meidät tervetulleiksi. Alkurukouksen jälkeen alkoi tanssi. Tänsimme yhdessä poloneesin haltija Merja Järvisen ohjatessa meitä. Juhlan ohjelma oli monipuolinen. Leikimme yhdessä Arvaa kuka on maassa kaunein -leikkiä, Prinsessa Ruusunen -leikkiä ja tänssimme elävän musiikin tahtiin.

Juhliin saapui myös Ruotsin prinssi (Markus Metsäranta) etsimään itselleen puolisoa. Hänen palvelijansa kantoi tyynyllä kenkää. Kenkä oli prinssin äidin, ja se, jolle se sopisi, pääsisi prinssin kanssa naimisiin. Ruotsin prinssi kertoi, että heidän perinteidensä mukaan kaikilla kuningattarilla tuli olla samankokoinen jalka. Niinpä kaikki prinsessat kokeilivat innoissaan tuota kenkää. Ruotsin prinssin

pettymykseksi se ei mahtunut kenenkään jalkaan.

Paha haltija (Heleena Mattila) ilmestyi myös juhliin. Hän oli vihainen, koska ei ollut saanut kutsua. Kuningas Tulilatva kertoi lähettäneensä kutsun, mutta ilmeisesti se oli hävinnyt postissa. Onneksi asia saatiin selvitettyä ja paha haltija

saattoi osallistua juhliin.

Illan aikana nuoret naiset tarjoilivat juhlijolle erilaisia herkkuja. Lopuksi saimme nauttia vielä upean täytekakun.

Sisar Merja Järvinen oli järjestänyt meille ikimuistaisen juhlan. Oli ihanaa olla hetken aikaa kaunis prinsessa tai komea prinssi. ■

Keskitalven kohokohta: Mustelma 2009

Teksti: Suvi Peltola

Tanssiaiskansaa 20.–21. helmikuuta järjestetyssä Nuorten Naimattomien Aikuisten Mustelmassa villinnyt Signmarkin Speaker box -kappaleen kertosaie tiivistää osuvasti tapahtuman hengen: Just let your soul be your speaker box, tee sielustasi äänitorvi, anna uskosi näkyä ja kuulua!

Ensimmäiset Mustelmat järjestettiin 1980-luvun loppupuolella Oulussa. Idearikkaat seurakuntalaiset toteuttivat tapahtuman useampana vuotena, mutta perinne hiipui 1990-luvulla. Mustelma sai uutta tuulta siipiensä alle vuosituhannen vaihteen jälkeen, ja vuodesta 2004 tapahtumia

Koristelut olivat teeman mukaiset.

Lauantai-illan tanssiaisten huumaa.

on taas järjestetty vuosittain. Ja vieläki Oulussa, ehattomasti.

Tapahtuman alkutaipaleella sen ohjelmallinen sisältö keskittyi pitkälti mäenlaskuun. Hurjaa laskemista usein seuranneista muistoista napattiin oiva nimikin: Mustelma. 2000-luvun Mustelmat ovat tarjonneet alkumetrejä monipuolisempaa toimintaa, kuten Hollywood-teematanssiaiset tai Oscar-palkintojen jako tänä vuonna. Tutusta nimestä on kuitenkin haluttu pitää kiinni.

Hyvä niin, sillä Mustelma jättää yhä

jälkensä osallistujiin. Ei ihosta erottuvaa sinimustaa läiskää, vaan joukon hyviä muistoja ja solmittuja ystävyys-suhteita. Parhaimmillaan Mustelma on yhdessä toimimista, oppimista ja toinen toisensa palvelemista. Toimintaa evankeliumin hengessä. Tänä vuonna tosin oli tarjolla taas perinteisiä mustelmiakin, sillä tapahtuman alkajaisiksi laskettiin mäkeä!

Näkyvimmin evankeliumin henkeä toteutettiin tänä vuonna lauantaina päivällä, jolloin puhumaan saapui veli Lehtimäki kirkon koululaitoksesta.

Yhdessä osallistujien kanssa keskustellen ja heidän kommenttiansa lomassa hän kävi läpi Perhejulistusta. Lauantaihin sisältyi myös palvelutempaus vanhainkodeilla. Mustelman osallistujat palvelivat vanhuksia muun muassa laulamalla, juttelemalla ja ulkoilemalla heidän kanssaan.

Mustelma elää nyt suurimman suosionsa aikaa. Pohjoisessa järjestettävä nuorten naimattomien aikuisten ykköstapahtuma keräsi tänä vuonna Ouluun yli 60 osanottajaa aina Venäjältä, Saksasta ja Hollannista asti. Tapahtuma-aika on harkittu huolella, kertoo mukana järjestelyissä jo useana vuonna häärinyt Niina Airaksinen.

Ajankohta valitaan niin, että mahdollisimman moni pääsee osallistumaan: Helsingin seudulla on talviloima loppumaisillaan, Keski-Suomessa taas alussa.

Perjantai-illan disco, seuraavan illan Singstar-mittelö ja oikeisiin osoitteisiin päätyneiden Oscar-trollien jako... Kuten hauskimmat hetket usein, myös Mustelma 2009 tuntui olevan turhan nopeasti ohi. Sunnuntain vastaisena yönä osallistujat majoittuivat jäsenten kodeissa eri puolilla Oulua, ja paikalliset saivat nauttia heidän seurastaan vielä seuraavan aamun kokouksissa.

Jo seuraavalla viikolla tapahtumasta tuli mieleen ajatus, että se a) oli todellakin sen kaiken vaivan arvoista ja b) tekisin sen mielelläni uudelleen, hymyilee Airaksinen. Hän tiivistää todennäköisesti kaikkien tämän vuoden tapahtumaan osallistuneiden tunnelmat: Uutta Mustelmaa odotellessa! ■

Osaatko tehdä perunajauhoja?

Teksti: Anne Murtonen

Oppia omavaraisuudesta Apuyhdistyksen vuosijuhlassa

Tampereen molempien seurakuntien Apuyhdistyksen johtokunnat järjestivät maaliskuun viimeisenä lauantaina vuosijuhlan, jonka tarkoituksena oli lisätä perheiden omavaraisuutta. Apuyhdistysten johtokunnat näkivät tärkeäksi tukea sitä, että esiäittemme oppeja ja selviytymistaitoja siirtyy nuoremmille naissukupolville. Käytännönläheisen vuosijuhlan järjestämisen innoittajana oli keskeisesti maailmanlaajuinen taloudellinen taantuma ja johtajien huoli perheiden selviytymisestä toimeentuloon liittyvissä haasteissa esimerkiksi työttömyyden aikana.

Apuyhdistyksen johtajat pitivät tärkeänä muistuttaa, kuinka esiäitimme omana aikanaan selviytyivät kekseliäisyytensä ja taitavuutensa ansiosta. Meillä, jotka olemme kasvaneet aikana, jolloin palveluita ja kulutustavaroita voi helposti hankkia kaupasta ja Internetistä, on paljon opittavaa niiltä, jotka selviytyivät arjen velvollisuuksistaan ilman nykyajan mahdollisuuksia ja tavarapaljoutta. Samalla tähden-

tiin kaiken valmistautumisen tärkeyttä: omavaraisuuden lisäämistä taitoja kasvattamalla, valmistautumalla taloudellisesti ja kartuttamalla kotivarastoa.

Vuosijuhla järjestettiin lauantaina 28. maaliskuuta Tampereen seurakuntien väliaikaisessa seurakuntakeskuksessa Pyykin Pyhärannassa. Siihen osallistui noin 40 sisarta. Järjestäjiä ilahdutti erityisesti se, että mukana oli paljon nuoria naisia ja perheenäitejä, joille juhla erityisesti oli suunnattu.

Juhlassa sisar Eija Rantanen opetti valmistamaan perunajauhoja sekä tekemään niiden avulla kiisselin. Sisar Pirjo-Riitta Lehti kertoi

ruisleivän valmistuksesta kotiooloissa ja antoi ohjeet ruisleivän leipomiseen. Juhlaan osallistuneet saivat mukaansa hapanteivän taikinajuurta, joka mahdollistaa ruisleivän kotileivonnan. Sisar Leena Silvennoinen opetti, kuinka siementen idättäminen ja versojen kasvattaminen on oiva tapa saada C-vitamiinipitoista ravintoa. Suomen kasvuoloissa idättämistä voidaan hyödyntää erityisesti sydäntalvella ja keväisin, mikäli muita C-vitamiinia sisältäviä tuoretuotteita ei ole saatavilla.

Lisäksi juhlassa opetettiin erilaisia säästökeinoja perheen taloudenhoitoon. Sisar Irene Aallon laskelmien avulla opittiin, että vertailemalla peruselintarvikkeiden hintoja eri kauppoissa voidaan aikaansaada suuria säästöjä. Sisaria kannustettiin kilpailuttamaan rohkeasti

Kimmo Murtonen valmisti perinteisen heinälaatikon autotallin kierrätysmateriaalista. Heinälaatikkoon kuuluu myös tiivis kansi, joka on poistettu kuvausta varten.

VALOKUVA: KIMMO MURTONEN

kulutustavaroiden ja palveluiden hintoja. Myös kierrättäminen on hyvä tapa keventää taloutta. Lastenvaatteiden ja -tarvikkeiden kierrätys on hyvin yleistä. Vuosijuhlissa muistutettiin, että lapsiperheiden kannattaa muodostaa ryhmiä, jotka kierrättävät lasten pieniksi jääneitä vaatteita ja tarvikkeita keskenään.

Apuyhdistyksen vuosijuhlissa opittiin myös, että pitkien sähkökatkosten varalta on hyvä tietää, miten ruokaa voi valmistaa ilman sähköä. Yksi keino on hyödyntää takkaa, jossa ruoka valmistuu rautapadassa. Varsinainen leivinuuni ei siis ole välttämätön. Juhlissa oli nähtävänä myös perinteinen suomalainen heinälaatikko. Se oli aikoinaan emäntien pelastus, sillä se vapautti heidät lieden ääreltä osallistumaan muihin talon töihin. Heinälaatikko tai sen nykyaikainen vastine, vaikkapa sanomalehdillä vuorattu laatikko tai kylmälaukku, voi olla tarpeen, mikäli ruoka joudutaan valmistamaan esimerkiksi kaasukeittimellä. Heinälaatikossa tai vastaavassa ruoka hautuu ja pysyy lämpimänä pitkään. Osa vuosijuhlan tarjoilusta valmistettiin Kimmo Murtošen nikkaroimassa heinälaatikossa. Kaikki yllättyivät havainnosta, että laatikossa valmistunut ja hautunut mannapuuro oli lämmin vielä kolme tuntia sen valmistamisen jälkeen.

Vuosijuhlan omavaraisuustee-man mukaisesti osallistujille oli varattu mahdollisuus noudattaa ”Tuo tullessasi, vie mennessäsi”-periaatetta. Monet sisaret poistuivat

tyytyväisinä saatuaan kokea antamisen ja saamisen iloa. Sisar Pirkko Nieminen oli kutonut useita pareja villasukkia. Hän lahjoitti ne tarvitseville ja sai itse iloa siitä, että jakamalla omaa käsityötaitoaan hän voi ilahduttaa ja auttaa muita. Juhlan

päätyttyä moni sisar totesi, että Apuyhdistyksen vuosijuhlan kautta saatiin kokea ykseyttä ja sisaruutta. Kokemus ykseydestä syntyi, kun sisaret jakoivat osaamistaan ja siten vahvistivat toinen toistaan arkisissa käytännön taidoissa. ■

Amerikanterveysiä Oulusta!

Teksti: Suvi Peltola

Atlanta, Georgia syksyllä 2008. Viimeisillään raskaana oleva Sarah Vance ei innostu miehensä ehdotuksesta: muutetaan puoleksi vuodeksi Suomeen!

”Kieltäydyin 20 kertaa ennen kuin lopulta suostuin”, nyt kolme kuukautta Oulussa asunut Sarah naurahtaa taannoista ehdotusmuuttaan.

Sarahin aviomies Tony Vance kiinnostui Suomesta, kun hänelle tarjottiin mahdollisuutta opettaa kuusi kuukautta Oulun yliopistossa. Tony oli saanut opintonsa päätökseen, eikä hänen professuurinsa Brigham Youngin yliopistossa alkaisi ennen kuin syksyllä 2009. Seikkailunhaluista miestä alkoi houkutella ajatus muutosta, mutta hänen vaimonsa oli toista mieltä.

”Muistan, kuinka Tony kyseli ’Mitäpä jos muutettaisiin Suomeen?’ ja minä vastasin ’Mitäpä jos ei’”, Sarah kertoo.

”Eniten kannoin huolta siitä, miten lapset kokisivat muuton. He ovat kuitenkin sopeutuneet erinomaisesti”, 5- ja 2-vuotiaiden poikien ja reilun viiden kuukauden ikäisen tyttövauvan äiti iloitssee.

Kylmä sää, lämmin vastaanotto

Vaikka aluksi elämä uudessa maassa ja kulttuurissa oli hankaluuksia täynnä, alkaa Sarahkin hiljalleen tottua Suomeen ja asumiseen Oulussa.

”Minulla kesti useita viikkoja sopeutua aikaeroon, jota kotikaupunkimme Atlantan ja Oulun välillä on yhdeksän tuntia. Nyt kaikki on kuitenkin jo helpompaa. Olen oppinut liikkumaan paikallisbusseilla ja sietämään kylmää”, oman auton käyttöön totunut ja aiemmin kylmillä ilmoilla sisällä pysytellyt Sarah summaa.

Huoli kylmyydestä tuli esille jo siinä vaiheessa, kun Sarah pakkasi perheen matkatavaroita. ”Halusin olla varma siitä, että lapsille on tarpeeksi vaatetta mukana, ja toimimmekin valtavasti talvivaatteita kotoa. Ajattelin, ettei Suomessa ehkä olisi isoja tavarataloja, joista niitä voisi hankkia”, Sarah hymyilee ennakkoluuloilleen.

Suomen kieltä Sarah ei muutamia sanoja lukuun ottamatta ole oppinut. Se ei kuitenkaan harmita häntä. Suomen kieli kuulostaa kyllä hausekalta, mutta se on todella vaikeaa. Suomalaiset ihmiset sen sijaan ovat

Koko perhe päivänä, jolloin isän sylissä oleva nuorimmainen sai siunauksen. Vasemmalta oikealle Tony, Leah, Ben, Sarah ja Ryan Vance.

yllättäneet hänet positiivisesti.

”Tony on asunut vähän aikaa myös Ranskassa ja kertonut sikäläisten ihmisten olevan melko varautuneita ulkomaalaisia kohtaan. Epäilin, että niin saattaisi olla Suomessakin, mutta onneksi olin väärässä!”

Sarah on kuitenkin huomannut selkeästi, miten eri tavoin myöhempien aikojen pyhät ja toisaalta kirkkoon kuulumattomat suhtautuvat heihin:

”Oulun seurakunnassa meidät on otettu vastaan todella ihanasti. Kaikki ovat olleet ystävällisiä ja avuliaita. Sen sijaan ihmiset, jotka eivät ole kirkon jäseniä, ovat olleet passiivisempia.”

Ystävät ja sunnuntait tärkeitä

Sarahin mukaan parasta Suomessa ovatkin juuri ihmiset, joihin hän on tutustunut.

”Tullessani ajattelin, että saattaisin kyllä jutella ihmisten kanssa, mutta en ikinä olisi uskonut saavani täältä todellisia ystäviä. Niin on kuitenkin käynyt”, Sarah kertoo onnellisena.

Suurimmat eteen tulleet vaikeudet taas liittyvät perheen nuorimmaisen neuvolakäynteihin ja rokotuksiin. Kiitos naapurustossa asuvan sisaren, on nekin lopulta aina saatu hoidettua.

”Häneltä olen saanut myös ruokareseptejä. Olen laittanut hirveä ja poroa ja maistanut mämmiäkin, mutta niistä mikään ei oikein ollut minun makuuni”, Sarah paljastaa.

Aika-ajoin Sarah tuntee myös koti-ikävää.

”Kaipaen erityisesti vanhempiani, joiden naapurissa asuimme. Ikävöin myös amerikkalaista kulttuuria.

Olen ollut Suomessa nyt kolme kuukautta ja jaksanut hyvin. Ajatus siitä, että edessä on vielä yhtä pitkä aika, on silti haastava”, Sarah huokaa.

Sunnuntaiset kokoukset antavat kuitenkin voimia koko perheelle.

”Vaikka puheet tulkataan meille melkein aina, on niiden seuraaminen silti suhteellisen vaikeaa.

Olenkin ottanut tavakseni valmistautua oppiaiheisiin kotona, ja kirkossa keskityn seuraamaan muutamaa aihetta. Sunnuntaisin on myös mukavaa päästä tapaamaan

muita jäseniä. Lisäksi vanhin poikamme viihtyy Alkeisyhdistyksessä erinomaisesti.”

Pitääkö Sarah mahdollisena, että perhe tulisi Suomeen uudestaan?

”Tuskin tulemme yhtä pitkäksi aikaa kuin nyt, mutta käymään haluaisimme tulla!” ■

Aineistot *Liahonan* kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista Kvaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa reilut kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■

PUHUMASSA TÄNÄÄN

Olkoon teillä uskoa katsoa eteenpäin

Vuoden alussa vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista pyysi Brigham Youngin yliopistossa Provossa Utahissa Yhdysvalloissa nuorilta aikuisilta uskoa katsoa eteenpäin eikä taaksepäin.

Lootin vaimo oli esimerkki ihmisestä, joka katsoi taaksepäin, vanhin Holland kertoi. Ennen Sodoman ja Gomorran hävittämistä Herra antoi Lootille ja hänen perheelleen käskyn: ”Pakene henkesi edestä! Älä katso taaksesi.” (1. Moos. 19:17.)

Vanhin Holland sanoi: ”Vaikka Herran käsky olla katsomatta taakseen kaikui epäilemättä selkeästi Lootin vaimon korvissa, hän aikakirjan mukaan ’katsoi taakseen’ ja muuttui suolapatsaaksi” (ks. 1. Moos. 19:26).

Sitten vanhin Holland lainasi kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Neal A. Maxwellin (1926–2004) sanoja: ”Sellaiset ihmiset tietävät, että heidän pysyvän asuntonsa pitäisi olla Siionissa, mutta he toivovat silti voitavansa pitää kesämökin Babylonissa” (*A Wonderful Flood of Light*, 1990, s. 47).

Ainakin osa Lootin vaimon synnistä oli vanhin Hollandin mukaan paitsi sitä, että hän katsoi taakseen, myös sitä, että hän teki sen kaivaten. ”Lyhyesti sanottuna hänen kiintymyksensä menneeseen oli voimakkaampi kuin hänen luottamuksensa tulevaisuuteen”, vanhin Holland sanoi. Hän vetosi kuulijoihinsa,

Vanhin Jeffrey R. Holland

etteivät he eläisi menneessä eivätkä kaipaisi sitä vaan sen sijaan oppisivat menneestä ja menisivät elämässä eteenpäin.

Hän sanoi, että jäsenten pitäisi myös antaa muiden näiden oppiessa ja kasvaessa jättää menneisyytensä taakseen. Hän kertoi nuorukaisesta, jota hänen toverinsa kiusasivat. Myöhemmin vuosina mies lähti kotikaupungistaan ja menestyi elämässä. Kun hän sitten palasi, nuo hänen toverinsa, jotka yhä asuivat samassa kaupungissa, kohtelivat häntä kuitenkin samalla tavoin kuin ennenkin. Lopulta heidän haluttomuutensa antaa miehen muuttua tuhosi hänen edistymisensä, ja hänen loppuelämänsä oli samanlaista kuin sen alkukin oli ollut.

”Hän oli saanut kokea keski-ikässä yhden valoisan, hienon poikkeuksen, jolloin hän oli kyennyt kohoamaan menneisyytensä yläpuolelle, ja todella nähdä, kuka hän oli ja mitä hänestä voisi tulla”, vanhin Holland sanoi. ”Oli todella ikävää, että hän oli jälleen kokonaisen Lootin vaimojoukon ympäröimä, ihmisten, jotka ajattelivat, että hänen menneisyytensä oli kiinnostavampi kuin hänen tulevaisuutensa.”

Vanhin Holland kertoi tärkeästä opetuksesta, jonka hän oli saanut, kun hän juuri naimisiin menneenä ja taloudellisesti epävarmana aikana mietti ääneen, pitäisikö hänen jättää opiskelu kesken. Hän sanoi, että hänen vaimonsa oli tarttunut häntä takinliepeistä ja sanonut: ”Me emme mene taaksepäin. Me emme palaa kotiin. Tulevaisuus on meille hyvin lupaava.” Vaimon kannustus auttoi häntä syyttämään uudelleen uskon ja jatkamaan työtä tavoitteidensa saavuttamiseksi.

”Usko rakentaa menneelle mutta ei koskaan halua jäädä sinne. Usko luottaa siihen, että Jumalalla on varattuna meille jokaiselle suuria asioita”, vanhin Holland sanoi. ”Pitäkää katseenne unelmissanne, olivatpa ne kuinka kaukaisia tahansa, ja eläkää niin, että näette parannuksen ja anteeksiannon, luottamuksen ja jumalallisen rakkauden ihmeiden muuttavan elämänne tänään, huomenna ja ainiaaksi. Se on uuden vuoden lupaus, jonka pyydän teitä pitämään, ja jätän teille siunauksen, että kykenette tekemään niin.” ■